

עכשיו ולעולם לא Now And Never

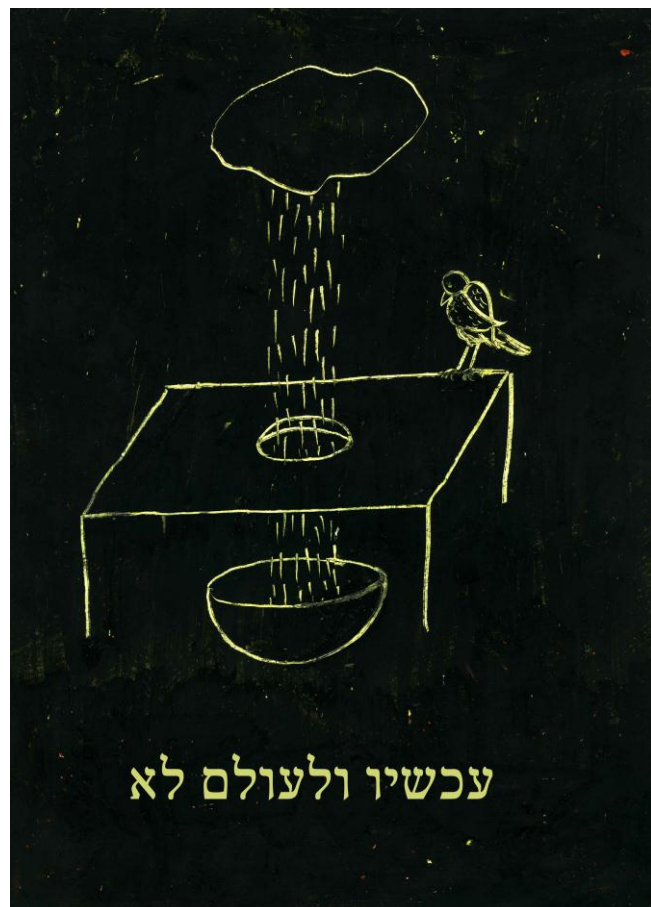
'עכשיו ולעולם לא' סובבת סביב הנאות ועונג שקשורים בקיום האנושי הבסיסי. הנאות שטמונות ביכולות פשוטות כמו לצבור חפצים, לזרוק חפצים, להעביר דברים ממקום למקום, להיות ולהתחבא.

זהו תיאטרון על גבול האקספרימנטים, שחוזר אל המקומות הראשוניים של החוויה: נופים מלאים בתזוזות וצלילים, קווי מתאר התחלתיים של 'אני', סחר-מכר פרימיטיבי של התודעות הדדית.

את הבמה מאכלס שבט קטן של מופיעים-יוצרים מתחומים שונים: מוסיקה, אמנות פלסטית, מחול. לשבט הזה, כמו גם לצופים, ניתנת הרשות להיטלטל בדרכים, לאבד מטרות ויעדים. ניתנת הרשות להיות ילד: למצוא שעשוע לרגע, להחליף אותו באחר, לזכות מחדש בחיוניות שהלכה לנו לאיבוד.

על הבמה: ענבל יעקובי, יוני סילבר וטליה קינן

על התאורה: עומר שיזף, **על הסט:** אלונה רודה, **על התלבושות:** תום קרסני, **הקרנות:** ליאור שדה

בהפקת הזירה הבין-תחומית. (משך העבודה: 55 דק.).

כללים ומעשי קונדס RULES AND MISCHIEF

זאת עבודה על שפת הגוף בבואו במגע עם עצמו ועם האחר. זו פנייה אל הקהל וחיפוש, יחד איתו, איך נוצר קשר ואיך מקיימים אותו לאורך זמן.

דרך מערך הדימויים, הכולל לב פועם וראש כפול, מתרחש על הבמה תהליך של התרוקנות. הפרפורמר 'מוציא' איברים מתוך עצמו ואת מה שהוציא הוא מניח סביבו או אצל הצופים. במטאפורות לשוניות כמו 'דפיקות לב' ו'הנשימה האחרונה' אנחנו עושים שימוש קונקרטי: הכל מוצע החוצה, הכל ניתן במתנה (הלב, התרגשות גדולה, הבל הפה של הנשימה).

תוצאת הכלכלה הזו היא בלתי נמנעת: האהבה נשארת מותנית. כשנכיר בזה נוכל לקונן על האהבה שלנו, שמה לא עשינו בשבילה ובכל זאת בסוף היא דעכה, ההיקסמות התפוגגה. כל מה שנותר עכשיו הוא להפוך ל'מתנה' גם את העזיבה.

ביצוע: נבו רומנו **הופעה מוסיקלית:** מאיה דוניץ

תאורה: יאיר ורדי **אביזרים:** סטודיו מתילדה **תלבושות:** קרן דמבינסקי

העבודה נוצרה עבור פסטיבל א-ז'אנר 2011, תאטרון תמונע, תל אביב, ופותחה לעבודה באורך מלא בשם "מתרחק והולך" בהפקת 'מנוע חיפוש' (משך העבודה: שעה).

2011

תרגיל משותף ראשון Common Exercise

יוצרות ומבצעות: שלי פלמון ונאוה פרנקל

זהו תרגיל משותף לשתי יוצרות. אישי במידת הסמיכות בה חולקות שתיהן את עולמן ואת שפתן, ואישי בתשוקה לקרב בין העולמות בלא למזגם. קירוב העולמות אינו מסובך. הימצאות בקרבה מתמדת, שאין בה פורקן של מיזוג, היא העבודה הקשה. זוהי "רשות הרבים" שנולדה ממפגשינו השבועיים.

העבודה עלתה לראשונה בפסטיבל א-ז'אנר 2011, תאטרון תמונע, תל אביב. (משך המופע: כ-20 דקות).

2010

אנשים לדוגמא Sample people

צפייה קרובה בקבוצת בני אדם, העוברת מחזורים של גיבוש ותלות, התקבצות ופרידה, מוות וקימה לתחייה. חברי הקבוצה עסוקים בסגירתו ופתיחתו של המרחק הפרוש בין "אני" ל"אחרים". מולנו הופך העיסוק הזה למעגל תמידי של תנועה.

מבצעים: דריה אברם, אביטל אדר, יונתן בר אור, נעמי גולדשטיין, ענת גת, יפעת ישראל, גלעד פרידמן
ניהול אמנותי ודרמטורגיה: איציק ג'ולי

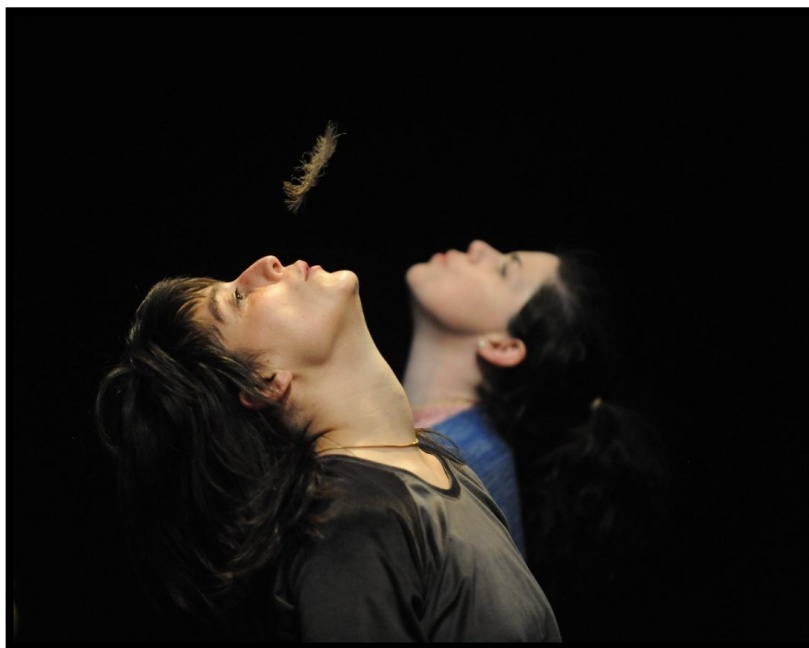
העבודה עלתה בהפקתה ועם שחקניה של קבוצת מנוע חיפוש, סטודיו יסמין גודר ביפו. (כשעה)

הנוטה למות They Who Are About to Die

בספרה 'לקסיקון משפחתי' פורשת נטליה גינצבורג רשת אנושית של בני משפחה וחברים, המתחככים זה בזה דרך אמירות חוזרות ונשנות הרווחות ביניהם, שדווקא שוליותן היא המקנה להן את כוחן. הדמויות – מחשובי האישים בתקופה בה הפאשיזם הלך והשתלט על איטליה – מתבגרות מול עינינו בזמן מאורעות מעצבים בחייהן ובחיי הכלל. את הזמן ניתן לסווג בחזות כ"לפני המלחמה", "בתוך המלחמה" ו"אחרי המלחמה".

בדומה לסופרת נטליה גינצבורג, מנסה הבמאית נאוה פרנקל, לפרוש בעבודתה מעין "לקסיקון משפחתי", אך לוקחת את החירות להתרחק מתקופה הסטורית ספציפית, וליצור עבור כל אחד מן המשתתפים התרחשויות מכוונות אינדיבידואליות: לכל אחד מהם יש ה'לפני' וה'אחרי' של המלחמה הפרטית שלו. חלוקת הזמן של גינצבורג מנוסחת כאן באופן שונה כ'נוסטלגיה'-'מציאות'-'אוטופיה'. רשת הדמויות כוללת מבוגר שמן, תינוק, אחיות וכלב. העבודה עסוקה בבנייתן והגדרתן של הקשרים הפנימיים בין המשתתפים ובאפשרותם לשרוד את המאורעות המשתנים.

משתתפים: חיה ברשינסקי, יובל מסקין, נאוה פרנקל, מיטל רוז
תאורה: עומר שיזף **תלבושות:** אלונה רודה **אביזרים:** סטודיו מתילדה

העבודה נוצרה בהפקת הזירה הבין תחומית ובתמיכת מפעל הפיס, ועולה בזירה בירושלים ובתאטרון תמונע בתל אביב מ-2010 עד עתה. (משך המופע: שעה)

2008

חופש קטן Short Vacation

משחקי צירופים של מילה, צליל, מחווה, הבעת פנים, תנועה, פעולה, חפץ, סמל, דימוי ומיתוס, להרכבת פאזל משפחתי-אנושי ומשפחתי-לאומי העסוק במשמעות שאנו מצמידים באופן אינסטינקטיבי או מודע, לכל אקט בחיינו.

משחק : איציק גולן, חיה ברשינסקי, טליה דור, תומר נהיר פטלוק
תאורה: עומר שיזף **תלבושות:** תמי לבוביץ' **אביזרים:** כנרת מקס
אנימציה: גילי גודיאנו ונאוה פרנקל

העבודה עלתה בפסטיבל עכו 2008 בתמיכת מפעל הפיס, שם זכתה בפרס היוצר המבטיח. הוצגה בתאטרון תמונע, תל אביב ובמעבדה בירושלים במהלך 2008 - 2010. (משך העבודה: כשעה)

2007

חישוב הקץ Calculating The End

גיבור וגיבורה מתקשים להתנהל בפשטות זה לצד זו. ניסיונותיהם לפעול נכשלים בשיטתיות, והתערבותן של דמויות חיצוניות רק מגדילה את המחנק. בגרסה עכשווית זו ל"מחכים לגודו", ארגונם מחדש של שפה, זהויות, אביזרים ותמונות מתלכד ל'סונטה' של אמת ובדיה המעניקה למציאות משמעות חדשה.

משתתפים: טליה דור, קים טייטלבוים, תומר נהיר פטלוק, נאוה פרנקל

עיצוב אובייקטים: גילי גודיאנו

עיצוב תאורה: אריאל אפרים אשבל.

העבודה נוצרה לאירועי הפינאלה של בית הספר לתיאטרון חזותי, והועלתה בתיאטרון תמונע בערב "עור לבן מסכות שחורות", דצמבר 2007. (משך העבודה: 30 דק.).